

line, men der er ikke en eneste, der har ringet på den hotline, så der skal nogle helt andre ting til.

Jeg er da enig i, at vi skal gribe ind, inden tingene går så galt, men jeg er lidt ked af, at ministeren holder en tale, hvor det lyder, som om vi er støbt i beton fra det forrige århundrede. Jeg var tilfældigvis oppe på LandboNord i går, og – ministerens skarpe blik kan måske fange diagrammet her – LandboNord har foreslået, at man kunne have en kontrol hvert andet år, og jeg spurgte: Det var dog fantastisk, hvem skal betale det? Ja, det skal vi selv, siger landmændene. De vil nemlig gerne have orden i tingene, og de kører på den risikobaserede kontrol. Hvis man ikke har orden i tingene, får man besøg igen, og man kan blive trukket i støtten osv. osv.

Jamen det er da et tegn på, at dansk landbrug gerne vil have et andet image end det, man har haft hidtil, og derfor kan jeg ikke forstå, at ministeren er afvisende over for at prøve at være med til at finde ud af at gøre tingene bedre, end det rent faktisk sker i dag.

Kl. 17:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:52

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu vil jeg helt overlade det med betonen til hr. Bjarne Laustsen, for det tror jeg ligger bedst til Socialdemokraterne.

Men derudover vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, at nu var jeg ikke med til det møde i går, men det er jo lige præcis det samme budskab, jeg har her i dag. Det er jo netop, at man skal risikobasere kontrollen. Hvis der er mangel på dyrlæger, skal man så gøre brug af dyrlægerne ved at sprede dem ud på må og få alle mulige steder, også de steder, hvor der ikke er problemer, eller skal man gøre brug af dem de steder, hvor der er problemer med dyrevelfærden, og i de grupper, hvor man ved, der er en højere risikofaktor?

Her er regeringens klare svar, at man selvfølgelig skal målrette kontrollen de steder, hvor man regner med at problemerne er. Jeg kan forstå, at det også er hr. Bjarne Laustsens synspunkt, og så kan man jo have svært ved at forstå, hvorfor Socialdemokratiet er medforslagsstiller på beslutningsforslaget her.

Kl. 17:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så har også hr. Kristen Touborg meldt sig for en kort bemærkning.

Kl. 17:53

Kristen Touborg (SF):

Jeg er for så vidt enig med ministeren i, at det er en god idé at målrette og behovsorientere besøgene. Jeg synes bare, problemet er, at der jo så er nogle andre, der kun får besøg en gang hvert 50. år eller noget i den retning, går jeg ud fra, når midlerne skal anvendes på nogle ganske bestemte.

Det kan godt undre mig, hvis ministeren virkelig synes, at det skulle være tilstrækkeligt at gå ud og kontrollere med så lange intervaller; jeg vil sige, at et interval på 3 år virker noget mere rimeligt. Men når nu ministeren snakker så meget om mangel på dyrlæger, hvad der jo er rigtigt, vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren vil anse det for en mulighed, at man i nogen udstrækning gør brug af teknikere ved de her velfærdsbesøg.

Kl. 17:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:54

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kristen Touborg, at jeg er bekendt med, at visse politiske ideologier har det synspunkt, at tillid er godt, men kontrol er bedre. Jeg tror bare, at hvis man skal løse de problemer, der er med dyrevelfærd, er kontrol i sig selv bare ikke godt nok. Det, der primært skal til, er en rigtig god rådgivning og en målretning af den kontrol, der finder sted, til de steder, hvor der rent faktisk er et problem, og så tror jeg på sådan noget som egenkontrolprogrammer. De bygger jo på tillid, så det offentlige ikke nødvendigvis behøver at komme ud hvert 50. år. Hvis tingene fungerer, og dyrlægen synes, det går godt, behøver det offentlige sådan set ikke gå ud og kontrollere, for så går det fint. Egenkontrolprogrammer er vejen frem.

Hvorvidt andre end dyrlæger vil kunne varetage opgaven, er jeg simpelt hen ikke klædt på til at kunne svare på fra talerstolen her i dag. Det er selvfølgelig noget, man kan diskutere under udvalgsbehandlingen, men det, som jeg tror er helt afgørende for at få bedre dyrevelfærd, er, at de, der besøger besætningerne og gør det regelmæssigt, kender besætningerne og kender de problemer, der er, så de kan yde en optimal rådgivning om, hvordan man får løst problemerne. Det nytter med andre ord ikke, at der kommer en, der aldrig har været der før, og at der kommer en ny hver gang, så man ligesom skal starte forfra. Jeg tror meget på, at princippet om gensi-